

10

Suom. last. kirj. 2.

Pennikuwakirjasto. X.

Wiipuri, Clouberg ja kumpp.

A a s i.

Mä eläin pitkäkorwainen,
Jot' aasiksi sanotaan,
Mä olen warsin mieluinen
Waihk' ei sitä uskoiskaan.

Mä siivo kuni lammas on
Waan hevosien työtä teen.
Mäna tyhmäks' kufin kutsukoon,
Muttt' aina mä tietäin meen.

Ja mull' on hywä ratsastaa,
Kun wuoria kuljetaan.

Ja aasist' hyötyä paljon saa
Se ken sitä hellii waan.

Jalopeura eli Leijona.

Jos eesjäsi on koko eläinseura
Tään maailman suuri ja mah-
dikas,
Niin leijona mä eli jalopeura
Don eläinten kaikkien kuningas.

Kas tätä tuuheaa, tuimaa har-
jaa!

Ja kas tätä kuonoa kauheaa!
Ja voi sitä kurjoo, kamalaa
kurjaa,
Oo leijonaa sattuu pi suututtaa!

Mä saalista wäijyn niinkun
kissa
Ja aiwan kuin hän mä hyp-
pään nyt.
Ja kypäläin hirwein kourista-
missa
Oo saaliini henkensä heittänyt.

T i i k e r i.

Mä ehkä kaikist' eläimistä
Hirmuisin ja julmin oon
Se, joka teistä ihmisistä
Eteen joutuu, warokoon.

Mä, kuten weikko jalopeura,
Njun erämaissa waan;
Ja hirweämp' on meidän seura
Kuin muiden pedoin konsanaan.

En mä ketään muita säästä,
Kewin hampain halki waan;

Enkä kysyistäni päästä
Ketään, jonka kiinni saan.

K a m e l i.

Ratsokaa minua kyttyrä-selkää!
Mä olen kameli nimeltäin.
Minua ei kenkään ihminen pel-
kää;
Ihminen on minun isäntäin.

Selkäni suuria kuormia kantaa,
Siinäpä isäntäin ratsastaa.

Watsani juotawaa wettä antaa'
Kun faiwoa puuttuu erämaa.

Erämaan halki mä, näetten,
laukkaan,
Kunnes mä saawun sen ranta=
han,
Jossa saan laitumen hyvän ja
maukkaan,
Isäntäni niinikään rauhalan.

